

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

ผู้อุทธรณ์ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] และ
นาย [REDACTED] หุ้นส่วนผู้จัดการ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์คือ นาย [REDACTED] ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] และในนามส่วนตัว มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึง พ.ต.ท.สันติ มีศิริ และหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีว่า ตามที่บริษัท [REDACTED] จำกัด ได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ให้ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ในข้อหาร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม โดยมี พ.ต.ท.สันติ มีศิริ เป็นร้อยเวรเจ้าของคดี นั้น ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอคัดสำเนาใบแจ้งความทั้งหมดของบริษัท [REDACTED] จำกัด ซึ่งผู้อุทธรณ์อยู่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา จึงมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะได้รับเอกสารดังกล่าว

สถานีตำรวจนครบาลลุมพินีมีหนังสือ ที่ ทช ๐๐๑๖ (บก.น.๕) ๑๐ (ส.๒)/๖๕๔๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่เป็นรายละเอียดของคำให้การของผู้กล่าวหา พนักงานสอบสวนจึงไม่อาจให้คัดรายงานประจำวันดังกล่าวได้ ซึ่งสิทธิของผู้ต้องหาตามรัฐธรรมนูญ ผู้ต้องหาที่มีสิทธิคัดคำให้การของตนในชั้นสอบสวนได้ ต่อเมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเพียงสำเนาประจำวันของบริษัท [REDACTED] จำกัด เข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน มิได้เกี่ยวข้องกับบันทึกคำให้การระหว่างพนักงานสอบสวนกับผู้กล่าวหาตามหนังสือปฏิเสธการส่งมอบเอกสารที่ว่า “เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่เป็นรายละเอียดของคำให้การของผู้กล่าวหา” ดังนั้น เอกสารที่ขอกับคำกล่าวอ้างปฏิเสธจึงเป็นคนละประเด็นกัน และผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่ถูกร้องทุกข์กล่าวโทษ สมควรจะมีสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะได้รับรู้ว่าตนเองถูกกล่าวหาอย่างไร มิใช่ถูกกระทำแต่เพียงฝ่ายเดียว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับจ้างเหมาจัดสวน และขายต้นไม้เพื่อตกแต่งสวนในโครงการ [REDACTED] หรือโรงแรม [REDACTED] กับบริษัท [REDACTED] จำกัด เป็นเงินค่าจ้าง และค่าต้นไม้ประมาณเกือบ ๑๐ ล้านบาท เมื่อผู้อุทธรณ์ดำเนินการแล้วเสร็จจึงแจ้งส่งมอบงานให้แก่บริษัท [REDACTED] จำกัด แต่เนื่องจากการจัดสวนมีการเปลี่ยนแปลงรายการโดยมีต้นไม้เพิ่มมากกว่าที่ตกลงกันไว้ตามสัญญา ผู้อุทธรณ์และบริษัท [REDACTED] จำกัด จึงตกลงร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของจำนวนต้นไม้ โดยได้จัดทำเอกสารการตรวจนับจำนวนต้นไม้และลงลายมือชื่อผู้แทนของทั้งสองฝ่ายไว้เป็นหลักฐาน จากนั้นผู้อุทธรณ์จึงส่งมอบงานตามเอกสารดังกล่าวพร้อมส่งใบแจ้งหนี้ให้บริษัท [REDACTED] จำกัด เพื่อเรียกเก็บเงินค่าจ้างและค่าต้นไม้ แต่เมื่อครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันเรียกเก็บเงินตามสัญญา บริษัท [REDACTED] จำกัด มิได้จ่ายเงินค่าจ้างจัดสวนและค่าต้นไม้ให้ผู้อุทธรณ์ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีว่า บริษัท [REDACTED] จำกัด ได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ในข้อหาร่วมกันปลอมและใช้เอกสารหนังสือส่งมอบงานจัดสวนโครงการ [REDACTED] ปลอม โดยวิธีเดิมข้อความลงในเอกสารซึ่งมีลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมหรือโดยฝ่าฝืนคำสั่ง นำมาใช้ประกอบการเรียกเก็บเงินจากบริษัท [REDACTED] จำกัด ทำให้บริษัทอัมบุรยา รีสอร์ท จำกัด เสียหาย ผู้อุทธรณ์ได้ไปพบพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี และให้การแก้ข้อกล่าวหาต่อพนักงานสอบสวนแล้ว และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ร้องขอสำเนาใบแจ้งความที่บริษัท [REDACTED] จำกัด แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี เพื่อต้องการทราบรายละเอียดของข้อกล่าวหาเพื่อ

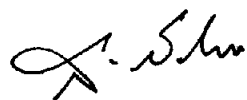

ประโยชน์ในการต่อสู้คดีต่อไป แต่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีชี้แจงว่า คดีระหว่างบริษัท [REDACTED] จำกัด กับผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสรุปสำนวนคดีของพนักงานสอบสวนเพื่อส่งให้พนักงานอัยการพิจารณาสั่งคดีต่อไป

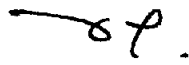
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ในคดีที่บริษัท [REDACTED] จำกัด ผู้เสียหาย แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งการสอบสวนคดีดังกล่าวของพนักงานสอบสวนยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้เสียหายแจ้งความให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งผู้แจ้งความมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อความจริง มิฉะนั้นผู้แจ้งความจะมีความผิดอาญาตามกฎหมาย พนักงานสอบสวนจะพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดประการใดแล้วแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การแก้ข้อกล่าวหา ขณะเดียวกัน พนักงานสอบสวนจะทำการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่ผู้เสียหายแจ้งความร้องทุกข์ไว้ต่อพนักงานสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในชั้นสอบสวนก่อนการสอบสวนเสร็จสิ้น จึงน่าจะมีผลกระทบต่อคดีอันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

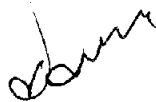
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ ไตมรงค์ดี)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริตัน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)